

Nr 222.

Av herr **Frändén** och herr **Andersson, Nils**, om nedsättning av viss Aktiebolaget Per Holms Elektricitetsverk i Strömsund påförd fiskeavgift.

Kungl. Maj:t har, såsom framgår av närslutna meddelande till Länsstyrelsen i Jämtlands län den 29 november 1935, funnit en av A/B Per Holms Elektricitetsverk i Strömsund gjord underdånig ansökan att, utan hinder av försummad anmälan, från och med år 1927 få erlægga en genom Mellanbygdens Vattendomstols utslag den 4 december 1926 från 600:— kr. till 200:— kr. nedsatt årlig fiskeavgift med det lägre beloppet, icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd. Då länsstyrelsen i Jämtlands län, kungl. lantbruksstyrelsen och kungl. statskontoret, vilka myndigheter avgivit över ansökningen inhämtade yttranden, tillstyrkt densamma, torde befogenheten av ansökningen i sak funnits utredd. Fiskeavgiften har också genom domstolsutslag efter grundlig prövning funnits på grund av den ringa skada å fisket, som bolagets anläggningar förorsakade, vara till fullo ersatt med 200:— kr. per år. Under sådana förhållanden synes det, som om det innebure obillighet mot bolaget att det oaktat utkräva en högre avgift, endast på grund av ett ursäktligt misstag från bolagets sida beträffande föreskriven anmälan till vattendomstolen därom, att bolaget ämnade begagna sig av den lägre dämning, som motiverade den lägre fiskeavgiften. Bolaget har i sin inläga till Kungl. Maj:t styrkt, att bolaget, fränsett den förbisedda anmälan till vattendomstolen, uppfyllt föreskrifterna för erläggande av den lägre fiskeavgiften. Då därjämte bolaget befästs i sin förmodan, att allt var i sin ordning, av den i vattenboken införda anteckningen, att fiskeavgiften nedsatts ill 200:— kr., sam först genom länsstyrelsens skrivelse den 28 februari 1934 blivit uppmärksamgjort på att förbiseende beträffande anmälan det oaktat förelupit, synes det så mycket mera hårt, att bolaget likväl skulle nödgas erlægga den högre avgiften.

Avskrifter av bolagets underdåniga ansökan den 31 oktober 1934, länsstyrelsen i Jämtlands län, kungl. lantbruksstyrelsens och kungl. statskontorets yttranden, varav ovanstående uppgifter bestyrkas, närslutas.

Då Kungl. Maj:t funnit bolagets framställning ej till någon åtgärd föranleda, torde detta hava berott på, att ärendet rätteligen skolat avgöras av riksdagen.

Bolaget har till uppgift att förse Strömsunds municipalsamhälle i Jämtland jämte kringliggande bygd med elektrisk energi för belysning och nödig motor-kraft samt fyller sålunda ett allmännyttigt ändamål. Bolaget skötes mönster-

gillt, men har i likhet med många belyningsföretag att kämpa med ekonomiska svårigheter.

På grund av ovanstående få vi vördsamt föreslå,

att riksdagen måtte besluta att kronan skall avstå från att av berörda bolag intaga högre fiskeavgift än 200: — kr. per år från och med år 1927 till och med den 19 januari 1935, då Norrbygdens vattendomstol genom lagakraftvunnet utslag fastställt den lägre fiskeavgiften att därefter gälla.

Stockholm den 23 januari 1936.

A. O. Frändén.

Nils Andersson.

Avskrift.

Till

KONUNGEN.

Enligt Mellanbygdens vattendomstols närslutna utslag den 4 december 1926 (Bil. 1), som fastställts av Vattenöverdomstolen enligt likaledes närslutna, lagakraftvunna utslag den 23 juni 1927 (Bil. 2) erhöll undertecknat aktiebolag för sin vattenverksanläggning med tillhörande dammar i Faxälven, Fångsjön och Roan i Ströms socken, Jämtlands län, tillstånd till att höja nedre regleringsgränsen för vattnet i Fångsjön och Roan från + 9,9 meter över det antagna jämförelseplanet till + 11,0 meter, varjämte förut stadgad fiskeavgift med fästat avseende å det gagn för fisket, som förorsakades av den förändrade regleringsgränsen, nedsattes från 600 kr. till 200 kr. per år. Härjämte stadgades: »Därest sökanden vill begagna sig av detta utslag skall sökanden, sedan utslaget vunnit laga kraft, sist inom en månad därefter i skriftlig inlaga i fyra ex., med bifogande av detta utslag i avskrift göra anmälan härom till vattendomstolen, kommande befrielsen att tillämpas från och med det år, anmälan sålunda skett, dock icke för 1926.» Denna förskrift torde hava lämnats därför att bolaget i sin ansökan framhållit, att bolaget önskade genomföra den förändrade vattenhushållningen allenast under förutsättning att dess ansökan om befrielse från fiskeavgift vunne domstolens bifall.

Bolaget har till för kort tid sedan levat i den övertygelsen, att dess ombud i förutnämnda ansökningsmål ingivit föreskriven anmälan till vattendomstolen. Bolaget erhöi i slutet av år 1927 från vattenrättsdomaren begär utdrag ur vattenboken och fann där under kolumn 3 antecknat: »Fiskeavgiften nedsatt till 200 kr.» Jämväl härav bestyrktes bolaget i att allt var i sin ordning. Bolaget har allt sedan 1923 icke vid något tillfälle sänkt vattenståndet under höjden + 11,0 meter. Till bestyrkande härav närslutes och återopas utlåtande från statens meteorologisk-hydrografiska anstalt samt från ingenjören R. Everitt och lantbrukaren, landstingsmannen O. Olofsson i Jongård, Strömsund (Bil. 3 och Bil. 4).

Bolaget har sålunda uppfyllt föreskrifterna för erläggande av den lägre fiskeavgiften, fränsett den förbisedda anmälan till vattendomstolen.

Först under innevarande år erhöll bolaget anmaning att till Kungl. Maj:ts befälningshavande i Jämtlands län inbetala fiskeavgifter för sin anläggning samt fullgjorde denna inbetalning i enlighet med närslutna, samtidigt åberopade skrivelse (Bil. 5). Bolaget erhöll härefter närslutna meddelande från länsstyrelsen (Bil. 6). Bolaget har sedermera till länsstyrelsen ingivit närslutna skrift (Bil. 7).

Sedan bolaget emellertid under hand av vattenrättsdomaren inhämtat, att vattendomstolen torde vara bunden av det tidigare utslaget, har bolaget ingivit närslutne ansökan till vattendomstolen (Bil. 8). Denna ansökan, som är beroende på Vattendomstolens prövning, torde komma att bifallas.

Bolaget får nu i underdånighet anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes medgiva bolaget att erlægga den lägre fiskeavgiften kr. 200 per år från och med år 1927, tills Norrbygdens Vattendomstol meddelar utslag å bolagets ansökan. Den förbättring för fisket genom höjning av nedre regleringsgränsen till 11,0 meter, med därav följande obetydliga vattenståndsvariationer, som motiverat föreskriften i Mellanbygdens vattendomstols utslag den 4 december 1936 om fiskeavgiftens nedsättande till 200 kronor per år, har i verkligheten inträtt, och har bolaget varit i god tro, att allt varit i sin ordning. Vid sådant förhållande synes det obilligt och hårt, om bolaget det oaktat skulle nödgas inbetala den högre fiskeavgiften av 600 kronor per år, som skolat utgå under antagande att nedre regleringsgränsen legat på höjden + 9,9 meter.

Strömsund den 31 oktober 1934.

Underdånigst

Aktiebolaget Per Holms Elektricitetsverk.

Elias V. Johansson.

Vidimeras:

P. S. Hedlund.

Avskrift av avskrift.

Kungl. Jordbruks Departementet.

Till Konungen.

Enligt nådig remiss den 7 november 1934 anbefalld avgiva underdånigt utlåtande över av aktiebolaget Per Holms Elektricitetsverk i Strömsund gjord underdånig ansökning om nedsättning uti den avgift till befrämjande av fisket inom länet, som bolaget har att utgöra på grund av detsamma lämnat tillstånd med avseende å nedre regleringsgränsen för vattnet i Fångsjön och sjön Roan får länsstyrelsen med remissaktens återställande i underdånighet anföra följande.

I ett den 4 december 1926 meddelat utslag, som av vattenöverdomstolen genom laga kraftäggande utslag den 23 juni 1927 fastställts, har Mellanbygdens vattendomstol lämnat bolaget tillstånd att höja nedre regleringsgränsen för vattnet i Fångsjön och Roan från den genom samma domstols utslag den 15 november 1922 bestämda höjden av + 9,9 meter över det antagna jämförelseplanet till 11,0 meter däröver. Vattendomstolen har därvid tillika förordnat nedsättning till 200:— kronor av den årliga avgift å 600:— kronor till

befrämjande av fisket inom landet, som bolaget enligt sistnämnda utslag har att utgiva, dock att nedsättningen skulle tillämpas först från och med det år, bolaget till vattendomstolen gjorde anmälan om att detsamma ville begagna sig av de i utslaget den 4 december 1926 meddelade tillståndet, dock icke för år 1926. Denna anmälan skulle göras senast en månad efter det att utslaget vunnit laga kraft.

Bolaget har med hänsyn till innehållet i dessa vattendomstolens utslag till länsstyrelsen inbetalt avgift till befrämjande av fisket inom landet med följande belopp:

för åren 1924—1926; 3 år à 600:— kr.	1.800:—
» » 1927—1934; 8 » » 200:— »	1.600:—
	<u>Summa 3.400:—</u>

På förfrågan hos Norrbygdens vattendomstol, till vars domstolsområde ifrågavarande trakter numera hör, har länsstyrelsen i skrivelse från vattensrättssekreteraren den 9 februari 1934 erhållit meddelande om att bolaget ej intill samma dag till vederbörande vattendomstol inkommit med anmälan om att detsamma ville begagna sig av det i utslaget den 4 december 1926 meddelade tillståndet. Med anledning därav har länsstyrelsen i skrivelse till bolaget den 28 februari 1934 påpekat att nedsättning av den fastställda årliga avgiften à 600 kronor till befrämjande av fisket inom landet icke torde kunna tillämpas.

På framställning av bolaget har Norrbygdens vattendomstol genom laga kraftgående utslag den 19 januari 1935, som härmed i avskrift bifogas, *dels* förklarar att, i vad på anläggningens ägare ankomme, vattnet vid anläggningens dammar hädanefter icke finge sänkas under höjden + 10,9 meter, *dels ock* förordnat att med hänsyn till det påtagliga gagn för fisket, som den högst betydande uppflyttningen av nedre regleringsgränsen medförde, fiskeavgiften skulle nedsättas till 200 kronor om året.

Fiskeriintendenten i nedre norra distriktet har, på sätt framgår av närlagda meddelande, framhållit att fiskeavgiften med hänsyn till vattenushållningen vid bolagets damm i Faxälven vid dess utlopp ur Fångsjön efter år 1926 skäligen ej kunde anses böra utgå med högre belopp än 200 kronor per år.

Av handlingarna i ärendet framgår, att bolaget uppfyllt villkoren för erläggande av den i Mellanbygdens vattendomstols utslag den 4 december 1926 bestämda lägre fiskeavgiften, fränsett den föreskrivna anmälan till vattendomstolen, som bolaget dock torde hava haft anledning antaga att dess ombud ingivit. På grund härav synes det länsstyrelsen vara skäligt, att bolaget medges den nedsättning i fiskeavgiften, som bolaget på grund av förelupet förbiseende från dess sida eljest går miste om.

Länsstyrelsen får med anledning därav i underdånighet framhålla, att länsstyrelsen ej har något att erinra mot att ifrågavarande årliga fiskeavgift från och med 1927 till dess bestämmelserna i Norrbygdens nämnda utslag den 19 januari 1935 äga tillämpning nedsattes till 200 kronor.

Östersund i landskontoret den 11 februari 1935.

Underdånigst
M. Munck af Rosenschiöld.

Elof Huss.

Avskrift.

Till

Länsstyrelsen i Jämtlands län.

I ansökning den 16 juni 1926 till Mellanbygdens vattendomstol anhöll aktiebolaget Per Holms elektricitetsverk såsom ägare till en i Faxälven vid dess utlopp ur Fångsjön i Ströms socken av Jämtlands län belägen vattenverksanläggning, att vattendomstolen ville dels godkänna en av bolaget föreslagen förändrad vattenhushållning vid anläggningen, dels ock befria bolaget från utgivande av den genom vattendomstolens utslag den 15 november 1922 jämlikt 2 kap. 10 § vattenlagen utdömda årliga fiskeavgiften å 600 kronor till främjande av fisket inom landet.

Genom ett den 4 december 1926 meddelat utslag, vilket faststälts av vattenöverdomstolen genom lagakraftvunnen dom den 23 juni 1927, har Mellanbygdens vattendomstol — jämte det vattendomstolen lämnat tillstånd till viss förändrad vattenhushållning vid vattenverksanläggningen — föreskrivit, att den genom vattendomstolens ovanberörda utslag den 15 november 1922 stadgade årliga avgiften skulle nedsättas till 200 kronor. Härjämte ålade vattendomstolen bolaget, att, därest detsamma ville begagna sig av omförmälda utslag den 4 december 1926, inom viss tid göra anmälan därom till vattendomstolen; och skulle den bolaget lämnade befrielsen komma att tillämpas från och med det år, anmälan sålunda skett, dock icke för år 1926.

Hos Kungl. Maj:t har förberörda aktiebolaget, under förmälan att bolaget på grund av förbiseende från dess i ansökningsmålet anlidade ombud icke till vattendomstolen ingivit föreskriven anmälan — hemställt, att Kungl. Maj:t måtte medgiva bolaget, som till Mellanbygdens vattendomstol ingivit förnyad ansökan i ämnet, rätt att, utan hinder därav att dylik anmälan icke gjorts, från och med år 1927, till dess utslag i sistnämnda ansökningsmål föreläge, erlægga den till 200 kronor för år nedsatta fiskeavgiften.

Efter remiss har länsstyrelsen i Jämtlands län den 11 februari 1935 avgivit utlåtande i ärendet samt därvid överlämnat yttrande av fiskeriintendenten i nedre norra distriktet, ävensom i bestyrkt avskrift Norrbygdens vattendomstols den 19 januari 1935 meddelade och numera lagakraftvunna utslag, varigenom vattendomstolen — jämte det vattendomstolen medgivit viss förändring beträffande anläggningens dammar — förordnat, att fiskeavgiften skulle nedsättas till 200 kronor om året.

Vidare hava i ärendet infordrade utlåtanden avgivits den 7 mars 1935 av lantbruksstyrelsen och den 22 maj 1935 av statskontoret.

Kungl. Maj:t finner förevarande framställning icke föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

Detta får jag, på nådig befallning, meddela länsstyrelsen i Jämtlands län till kännedom och för sökande bolagets underrättande.

Stockholm den 29 november 1935.

Per Edvin Sköld.

Sture Idar.

Avskrift.

Enär det väl får anses tillräckligt bestyrkt, att vattenståndet i Fångsjön icke vid något tillfälle efter år 1926 blivit avsänkt under höjden 11,00 m., synes mig med hänsyn till vattenhushållningen vid ifrågavarande damm skäl ej föreligga att låta fiskeavgiften utgå med högre belopp än 200 kronor pr år.

Gävle den 28 november 1934.

Hugo Ågren.

Avskrift.

Till Konungen.

Genom remiss har lantbruksstyrelsen anbefallts avgiva utlåtande över en av Per Holms elektricitetsverk hos Kungl. Maj:t gjord ansökning om nedsättning av den avgift till befrämjande av fisket inom landet, som bolaget ålagts att utgiva i samband med bolaget lämnat tillstånd till viss reglering av vattenavrinningen ur Fångsjön och Roan inom Ströms socken av Jämtlands län.

Lantbruksstyrelsen, som i ärendet infordrat yttrande från fiskeriintendenten i mellersta distriktet H. Ågren, vilket yttrande tecknats å akten, får med återställande av remisshandlingarna anföra, att styrelsen ur fiskets synpunkt icke har något att erinra mot bifall till ansökningen. Stockholm den 7 mars 1935.

Underdånigst

Elis Bjurstedt.

Gunnar Alm.
Föredragande.

Avskrift.

Underdånigst utlåtande.

I likhet med lantbruksstyrelsen anser sig statskontoret icke böra göra erinran mot bifall till den gjorda ansökningen. Stockholm den 22 maj 1935.

Underdånigst

K. Bergendal.

Nils Spilhammar.

/Sture Dyberg.

Avskrift.

Till Kungl. Lantbruksstyrelsen.

Såsom svar till förestående remiss får jag åberopa ineliggande, till länsstyrelsen i Jämtlands län den 28.11.1934 av mig avgivna yttrande i ärendet.

Gävle den 26 februari 1935.

Hugo Ågren.

Bestyrkes å tjänstens vägnar:

Gösta Alstermark.
Registrator.

Kungl. Jordbruks Departementet.
(Stämpel).